68STE JAARGANG No. 8140 — DINSDAG 17 APRIL 1951 — VIER PAGINA'S






# AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.






## Noord Korea schreef onbevredigende brief aan Verenigde Naties.

### Bestraffing oorlogsmisdadigers gevraagd

**Lake Success. — De Noord-Koreaanse regering heeft in een lange brief aan de Verenigde Naties aangedrongen op het onmiddellijk houden van een conferentie van alle landen, die bij het Koreaanse conflict zijn betrokken, en op terugtrekking van alle buitenlandse troepen.**

**Wreedheden**

In de brief worden de wreedheden genoemd, die de Amerikaanse strijdkrachten in Korea begaan zouden hebben, waaronder het afmaken van mensen, het verkrachten van vrouwen en de vernietiging van goederen. In de laatste alinea wordt gezegd, dat, indien de Verenigde Naties werkelijk vrede in Korea wensen, zij de kwestie moeten oplossen in overeenstemming met de besluiten, welke het vorige jaar door het wereldvredescongres te Warschau zijn genomen. In een resolutie van die raad werd aangedrongen op het onmiddellijk houden van een conferentie van alle landen, die bij het Koreaanse conflict betrokken zijn, en op terugtrekking van alle buitenlandse troepen. De brief was gedateerd 15 April.

Radio-Moskou heeft Maandagavond de tekst van de brief bekend gemaakt. In die brief wordt o.m. gezegd: „Tot dusver hebben de Verenigde Naties geen maatregelen genomen naar aanleiding van het Noord-Koreaanse protest om de misdaden van de Amerikaanse interventionisten te verminderen. Volgens onweerlegbare feiten streven de Amerikanen en de onder hun controle staande groep van Syngman Rhee een politiek na van massale vernietiging van de vreedzame bevolking in de door hen bezette gebieden". „Indien de Verenigde Naties werkelijk wensen de zaak van de vrede en de veiligheid der volken te dienen, moeten zij onmidellijk tussenbeide komen en de oorlogsmisdadigers berechten", aldus de brief.

**Sceptisch**

**Functionarissen van de Verenigde Naties en diplomaten in Lake Success, die zorgvuldig het laatste deel van de brief hebben bestudeerd, zagen er geen aanwijzing in, dat de Noord-Koreanen bereid zijn over een staakt-het-vuren te onderhandelen, dat zij als de eerste en essentiële stap naar een vreedzame regeling beschouwen. Men was niet van mening, dat de oplossing van het probleem naderbij gebracht was.**

**Nieuwe stap van India**

**New York.** — India heeft bij de regering te Peking een nieuwe stap gedaan inzake een vreedzame regeling van de Koreaanse oorlog, aldus werd Maandag te New York vernomen. India heeft Peking verzocht zijn houding kenbaar te maken, nadat Truman MacArthur ontslagen heeft, aldus een Indiase woordvoerder. Practische stappen, zoals overwogen zijn door de Aziatische en Arabische groep, zou men achterwege moeten laten totdat het antwoord van de Chinese regering gekomen is, aldus de woordvoerder.

**MACARTHUR IN HONOLULU**

**New York. — MacArthur is Maandagochtend om 6.30 Cur. tijd op Honolulu aangekomen.**

Washington. — Het Huis van Afgevaardigden heeft met algemene stemmen zijn goedkeuring gehecht aan een gemeenschappelijke bijeenkomst met de Senaat op Donderdag aanstaande om MacArthur te horen.

De commissie voor de strijdkrachten van de Amerikaanse Senaat begint Woensdag met het horen van deskundigen over de Amerikaanse politiek in het Verre Oosten Zij had ook MacArthur uitgenodigd voor haar te verschijnen. Deze had eerst geweigerd, doch op een tweede verzoek verklaarde hij zich daartoe wel bereid „op elk tijdstip, nadat ik het Congres heb toegesproken".

**Onderzoek van politiek**

**Washington.** — De republikeinen in de Amerikaanse Senaat hebben zich Maandag met algemene stemmen uitgesproken voor een grondig onderzoek naar de buitenlandse en militaire politiek van Truman. De politieke commissie van de republikeinse partij zal waarschijnlijk een gezamenlijk onderzoek door de Senaat en het Huis voorstellen.

**Dulles in Tokio**

**Tokio.** — John Foster Dulles is te Tokio aangekomen en werd door generaal Ridgway verwelkomd. Hij deelde mee, dat hij per radio een onderhoud gehad had met MacArthur, die enkele uren vóór zijn aankomst Tokio verlaten had. MacArthur had beloofd, dat hij alle hulp zal blijven verlenen, aldus Foster Dulles.

### *Recht tot het hart*

Ons vermogen hangt in grote mate af van de waardering die wij ondervinden.

## Roden steken struiken in brand

### Vlieden zij met de rook?

**Korea. — Evenals Maandag trachtten ook Dinsdag de Noordelijken door een rookgordijn hun bewegingen aan het centrale front onzichtbaar te maken voor luchtverkenners. De Zuidelijke wind echter blies het rookgordijn uiteen.**

De Noordelijken hadden struikgewas en stapels takken in brand gestoken van Pjongjang af tot aan Tsjorwon en Koemhwa langs de Noordelijke zijde van het reservoir van Hwatsjon. Zij boden slechts lichte tegenstand en de voorzichtig oprukkende Verbondenen konden een kleine tereinwinst boeken.

**Volgens een communiqué van de Zuidkoreaanse zeemacht hebben Noordelijke gevangenen verklaard, dat het Noordkoreaanse leger op het punt staat uiteen te vallen en dat de communistische autoriteiten alle mannelijke personen van 16 tot 59 jaar hebben opgeroepen om hun verliezen te compenseren. Zestig Amerikaanse straaljagers hebben Maandag een gevecht geleverd met een tweemaal zo groot aantal MIG's ten Zuiden van de Jaloe. Zij hebben twee MIG's beschadigd en hebben waarschijnlijk één van de Noordelijke jagers vernietigd.**

**Dorp uitgemoord**

Tokio. — Volgens een rapport van de Zuid-Koreaanse parlementaire commissie zou in Zuid-West-Korea op 7 Maart het dorp Sjinoen volledig zijn uitgemoord en wel door Zuid-Koreaanse troepen, die tegen communistische verzetsstrijders opereerden. Vijf honderd mannen, vrouwen en kinderen zouden hierbij zijn gedood. Het zou hier een vergeldingsmaatregel betreffen voor een overval op een politiepost, waarbij zestien politiemannen werden gedood en twee gewond. Het desbetreffende bericht is volgens A.F.P. door de censuur totnutoe tegengehouden.

**OOK RIDGWAY WIL MANDSJOERIJE BOMBARDEREN**

**Washington. — „Luitenant-generaal Ridgway heeft ons meegedeeld, dat het niet mogelijk is de Koreaanse oorlog te winnen, indien de bases der communisten in Mandsjoerije niet gebombardeerd worden. Hij voegde hier aan toe, dat de verbonden strijdkrachten wel in staat zijn nog vele communisten te doden, indien deze weer zouden aanvallen", zo deelde het republikeinse lid van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden Armstrong en het democratische lid Dorn, die tien dagen vóór het ontslag van MacArthur een onderhoud met diens opvolger hadden, Maandag te Washington bij hun terugkeer uit Tokio mede. „Ik heb uit mijn gesprek met Ridgway de indruk gekregen, dat hij MacArthurs visie op de totnutoe gevolgde strategie in hoofdzaak deelt", aldus Armstrong.**

**Van Fleet verklaarde**

**Korea.** — Generaal-majoor Van Fleet, de nieuwe bevelhebber van het achtste leger, heeft Maandag tegenover de pers verklaard, dat de communisten geen kans zouden krijgen een offensief in te zetten, dat een ernstige bedreiging voor de legers der verbondenen zou vormen. Persoonlijk zou hij gaarne een nieuw offensief der communisten zien, „daar dat ons in de gelegenheid zou stellen meer communisten te doden."

Onderdelen van het achtste leger zijn aan het Oostelijk front Janggoe binnengetrokken, dat 29 km. ten Oosten van Hwatsjong ligt. Er werd nagenoeg geen tegenstand geboden. Volgens schatting van het achtste leger werden bij de gevechten van Zondag 2310 communisten gedood of gewond.

**Indochina**

**Hanoi.** — De Franse troepen hebben Oeongbi, dat de watervoorziening van de Noordvietnamese kustsector beheerst, heroverd, zo wordt in het Franse legerbericht van Maandag meegedeeld. Oeongbi, dat 30 km. ten Noordwesten ligt van Haiphong, werd twee weken geleden door de Viet Minh veroverd.



**HET BEZOEK VAN Z.K.H. PRINS BERNHARD AAN ARGENTINIE. — Tijdens het verblijf in Argentinië bezocht Z.K.H. Prins Bernhard in gezelschap van de echtgenote van de President, Mevrouw Eva Peron de sociale instellingen van Mevrouw Peron. o.a. het kinderdorp. Z.K.H. Prins Bernhard en Mevrouw Peron temidden de kinderen, die de hoge gasten met enthousiasme begroetten.**

## Perzie geeft geruststellende verklaring aan Engeland

**Londen. — In een officiële verklaring te Londen, welke de goedkeuring heeft van de Perzische regering, heeft de Perzische ambassadeur aldaar verzekerd, dat het niet de bedoeling van Perzië is door het nationalisatiebesluit Engeland olie te onthouden of olie aan enig ander land te geven. De ambassadeur verklaarde verder, dat Perzië geen eerlijk aandeel van de opbrengst van zijn uitgebreide oliebronnen ontving.**

**Vertrouwens-votum**

**Teheran.** — De Perzische Senaat heeft Maandag eenstemmig zijn vertrouwen uitgesproken in de regering van premier Hoessein Ala.

In Abadan zijn 3.200 van de 14.000 stakers weer aan het werk gegaan. Er zijn geen posters om hun dit te beletten. De voornaamste afdelingen van de raffinaderij zijn nog gesloten, doch enkele tankschepen werden geladen. Dertig Amerikanen, die in Abadan verbleven, hebben de stad verlaten. De Engelsen zijn gebleven. Te Teheran probeerden sprekers Maandag de spoorwegarbeiders en de arbeiders in het tabaksmonopolie tot staking aan te zetten, tot dusverre echter zonder succes.

## *het nieuws van vandaag*

Het gevoel van Aziatische solidariteit heeft diepe wortels. Gedeeltelijk is dit gevoel gestimuleerd door de laatste wereldoorlog, die in de Westerse wereld gold als een strijd voor vrijheid. In het Westen heeft men deze leuze wellicht minder serieus genomen als in het Oosten. Azië heeft na de oorlog de rekening gepresenteerd. Overigens had het koloniale systeem de kiem der ontbinding in zich. De sterkte van het anti-koloniale gevoel in Azië kan moeilijk overschat worden. Dit gevoel brengt ook die merkwaardige gespletenheid in de persoonlijkheden van vele Aziatische leiders tot stand. Zij zijn volledige Aziatisch nationalist en daarnaast bewonderaars van het Westen en voor het grootste deel ook adepten van de Westerse cultuur. Deze gespletenheid openbaart zich ook in hun politiek. Pandit Nehroe is een van de merkwaardigste voorbeelden van deze gespletenheid.

De grote weerzin tegen het Westerse imperialisme doet de Aziatische politici verlangen naar een grotere eenheid in Azië zelf. Er bestaan natuurlijk vele tegenstellingen tussen de Aziatische landen onderling. De anti-koloniale gevoelens alleen zijn niet sterk genoeg gebleken om deze tegenstellingen te overbruggen. Bovendien heeft het toegeven aan de drang van het Aziatisch nationalisme tegen het Westen b.v. door Engeland in India en door Nederland in Indonesië de anti-koloniale gevoelens enigszins de wind uit de zeilen genomen.

Wat zijn de moeilijkheden bij de totstandkoming van een inter-Aziatische organisatie? Er zijn allerlei factoren te noemen zoals: cultuurverschillen, rassentegenstellingen, religieuze verscheidenheid, locaal nationalisme enz. Toch zouden al deze factoren irrelevant blijken, indien de Aziatische leiders werkelijk wilden, dat ze irrevelant waren.

De economische moeilijkheden zijn reëler en daarom veel moeilijker te overwinnen. In economisch opzicht zijn de

**Eén Azie**

meeste landen van Azië niet complementair, maar met elkaar concurrerend in de producten, die zij voortbrengen. Toch liggen de grootste moeilijkheden op politiek gebied. De Aziatische landen zijn uiterst gevoelig op het punt van hun pas verworven onafhankelijkheid. Voorts bestaat er aanzienlijke concurrentie onderling in het bijzonder tussen China en India om de leidende positie in Azië. Hieruit komt onderling wantrouwen voort.

Vele Aziatische landen zijn niet vrij te pleiten van imperialistische gevoelens en strevingen. China toonde dit door het gebruik van de Chinese gemeenschappen buiten China. Dit laatste geldt zowel voor het nationalistisch China als voor het communistisch China van heden. De Chinezen streven duidelijk naar de overheersende positie in Z.O.-Azië.

In dit verband mag opgemerkt worden, dat hoe langer de oorlog in Korea duurt, des te beter het is voor de zaak van de Westerse democratieën, omdat de legers der Verenigde Naties thans het gehele oorlogspotentieel van de Chinezen binden in Korea. China verliest hier een ontzaglijk groot deel van zijn militaire kracht en het wordt verhinderd — misschien wel voor goed — om verdere expansie in Z.O.-Azië te beproeven. Dit is de reden, waarom de lange oorlog in Korea als een uitputting van China te beschouwen is en daardoor als een keerpunt in de communistische expansie in Azië.



## Geruchten zijn taboe

### Niet aan de borreltafel, maar in de krant

**Geruchten tieren welig in ons Rijksdeel, maar ze groeien dan ook in heilige huisjes. Ze gaan van mond tot mond en van koffietafel naar bittertafel, zonder mankeren voorzien van commentaar, zodat tenslotte de goegemeente er al zijn oordeel over heeft, voordat het gerucht zulk een „officiële" status verwerft als te verschijnen in de kolommen van een krant.**

Tegen dit café-leven van geruchten hoort men over het algemeen weinig bezwaren opperen ze zijn een even onmisbare aanvulling van de borrel als de bitterballen. Zonder geruchten is de borrel gewoon niet „aangekleed".

Maar tegen de „officiële status" van het gerucht; tegen zijn verschijnen zwart op wit — niet uitgesproken maar gedrukt — bestaan blijkbaar onoverkomelijke bezwaren: voor de pers groeien alle geruchten in heilige huisjes.

Wordt aan het gerucht het vluchtig karakter van het gesproken woord ontnomen, wordt het van de borreltafel overgeplaatst naar het papier dan is daarmee de grens van het toelaatbare plotseling overschreden: dan bruist de toorn, schuimt de verontwaardiging en springt het deksel open van de pot om een stroom van protest te laten ontsnappen.

Wat is hier aan de hand? Vanwaar die weerzin gedrukt te zien, wat op aller lippen leeft?

Geruchten zijn natuurlijk de meest voor de hand liggende producten van een kleine gemeenschap. En dat niet slechts, omdat in een kleine gemeenschap, meer dan elders, het gezegde opgaat van: „ons kent ons", maar omdat die kleine kring ook een zeer vruchtbare bodem levert voor allerlei gecompliceerde machinaties van het persoonlijk belang.

Meer dan in een gemeenschap met bredere horizonten bestaat in de „besloten" kring het gevaar, dat de „zakelijke" kant verdrinkt in de vriendschappelijke relaties van Jan met Piet, en van de verplichtingen die Piet t.o. Henk heeft. Het „voor wat hoort wat" is een stelregel, die in een klein maatschappijtje als het onze de gang van zaken dikwijls meer beheerst dan de stelregel van het goede voor allen.

En wie begrijpt niet, dat dit persoonlijk gewroet een buitengewoon piquante smaak aan alle geruchten verleent? Niet slechts dat men alles van elkander weet, maar **wàt** men van elkander weet! Hoe Jan onder opgave van de meest lofwaardige en onzelfzuchtige redenen met de elbogen werkt, om op de stoel van Henk te komen. Hoe Piet verplichtingen heeft t.o. Jan en t.o. Henk en hoe hij zich van die verplichtingen kwijt door Jan in zijn gezicht de schoonste verzekeringen te geven en achter zijn rug de bons.

Al zulke verwikkelingen zijn in hoge mate interessant. Ze zijn als de kats in de borrel, als bijzonder hartige bitterballen. En ze passen zo in de sfeer van het klaartje! Geruchten zijn daar geen gevaar. Ze zijn daar in hun element. Ze staan daar in het kader van dezelfde vriendschappelijke kuiperijen. Ze dienen slechts tot „verzet". Ze blijven zonder verder gevolg. Ze brengen niet het minste risico voor het mislukken van de „dierbare" machinaties met zich mee.

Maar de krant, dat is wat anders. Wanneer geruchten hun dans in kolommen beginnen en in letters, in nauwkeurige, harde, blijvende letters; buiten de sfeer van de gezellige conversatie, die met zoveel begrip voor de „situatie" gevoerd wordt; wanneer ze buiten hun amicale sfeer, naakt en nuchter, op papier staan, ja, dan is het wat anders.

Dan verhogen zij de gezelligheid niet langer, integendeel ze scheppen een zeer „unheimische" sfeer, die zwanger gaat van allerlei kwade mogelijkheden, **die werkelijkheid kunnen worden.** Dan verhogen ze de wederzijdse „goodwill" niet, integendeel ze wekken verontwaardiging op tegen de onbescheiden dikhuid, die door het glas van de heilige huisjes heenloopt en zich meester maakt van het gerucht, om het niet aan de borreltafel maar aan de schrijftafel verder te vertellen.

En toch, wat is het verschil? Voor iedereen op te schrijven, wat iedereen weet? Wat is het verschil, dat het gerucht, gesproken, tot gezelligheid en geschreven tot verontwaardiging strekt?

Het verschil zit hem in de **sfeer** en vooral: in de **gevolgen** van de sfeer.

Aan welke intrigue is immers ooit de bodem ingeslagen, omdat hij door de sigarettenrook krioelde boven alle borreltafels van de Nederlandse Antillen? Maar de „keurig" opgezette plannetjes, die in geruchten bestonden en die in hun geruchten-stadium gesmoord werden door de letters van een krant, ja, dat is het verschil.

Geruchten tieren welig in ons Rijksdeel, en het is niet verwonderlijk, dat ze in heilige huisjes tieren, waar ze met zorg tegen al te vroegtijdige verplaatsing naar het daglicht beschermd worden. Geruchten tieren hier welig, en dat niet alleen omdat ons landje klein is. We leven immers tevens in een tijd, die zich bijzonder voor geruchten leent, daar dit een tijd is, waarin bijzonder veel stoelen te veroveren gesteld zijn.

Onze overschakeling naar zelfbestuur lijkt n.l. samen te gaan met een overschakeling naar **massa-**bestuur.

Dus is dit een ideale tijd voor de elbogen en een ideale tijd voor geruchten over de elbogen: over machinaties, die vrij besproken, maar nimmer beschreven mogen worden.

Een gerucht opschrijven, dat **„loos"** blijkt te zijn, is zeker een ernstige misstand: hóe ernstig, laat zich slechts begrijpen, wanneer men bedenkt, dat het al een ernstige misstand is, een gerucht op te schrijven, dat **niet** loos is. Er zijn echter dikhuidige lieden, die menen, dat het een nog ernstiger mis-

stap is tot geruchten aanleiding te geven zelfs tot loze, alsook tot geruchten, die vanwege de „ontijdige" publiciteit met bekwame spoed loos gemaakt worden. Laat staan dus tot waheid. Toch telt deze gemeenschap meer van zulke burgers dan goed voor haar gezondheid is.

Daarom zijn de tactloze scribenten, die geruchten uit de sfeer van de sigaretten rook halen en neerleggen op het helder papier, en dit doen op het gevaar af een loos gerucht bij de horens te hebben, in hoge mate te verontschuldigen. Het zijn immers de lieden met de ellebogen, die het raadzaam maken in bepaalde gevallen het onzekere voor het zekere te nemen. Om niet te spreken van de gevallen, waarin de geruchten niets minder zijn dan de spijkers op de kop getikt.

Het opschrijven van een loos gerucht is een ernstige misstap, voorwaar. Maar het is niets anders dan een minder geslaagd onderdeel van een reeks van verschnijselen. En laten zij, die verontwaardigd zijn over dit minder geslaagde onderdeel, bedenken dat er in de reeks zeer zeker onderdelen zijn, die hun verontwaardiging met veel meer recht verdienen, ook al gebruiken ze **die** onderdelen slechts voor de „aankleding" van hun borrel.

# Staten aanvaarden Regeringsraad

## Een blauwe baby geboren?

**Het is maar de vraag of de Regeringsraad, waarover thans het overleg gaande is, een lang en/of vruchtbaar leven beschoren is. Als het waar is, dat na de installatie van de „Raad van 7" van Arubaanse zijde bepaalde en op financieel terrein vèrstrekkende voorstellen zullen worden ingediend, welke voor minstens drie leden van de RR onaanvaardbaar zullen zijn, dan vrezen wij het ergste.**

**En uit de verklaringen, die hedenmorgen de heren v.d. Hoeven (C.O.P.) en Sprockel (KVP) — de tekst was bijna gelijkluidend — aflegden, viel wel een welwillende toon te beluisteren ten opzichte van de nieuwe RR, doch de bekende stok achter de deur kwam toch ook uit die verklaring naar voren.**

Wanneer wij goed ingelicht zijn, dan zal door de AVP na het optreden van de Regeringsraad een voorstel worden ingediend om 1½ millioen te voteren voor de verdere afbouw van de haven van Aruba en zal voorts een landsverordening worden ingediend, waardoor de onteigening van „Electra" zou worden stopgezet.

**Debatten**

De heer Gerharts was de eerste, die de rij van sprekers opende met het uitspreken van de volgende toespraak

De heer Gerharts kon om drie redenen zijn steun niet verlenen:

**Ten eerste.** Deze Regeringsraad is een blauwe baby. Zijn leven zal zeer kort zijn Het is nu reeds bekend, dat zeer kort na het optreden van de nieuwe Regeringsraad voorstellen zullen worden ingediend door een kleine groep Leden van de Staten, die overdreven geldelijke offers zullen vragen van de schatkist van onze gemeenschap. Deze voorstellen, omgeven door de nodige „camouflage en obstructie" om in de termen van bepaalde statenleden te blijven, zullen voor een minderheid van de RR onaanvaardbaar zijn. Indien de meerderheid van de RR de voorstellen wel zal overnemen, zal dit onmiddellijk moeten leiden tot het heengaan van de minderheid van de RR. Echter, er bestaat een goede kans, dat de meerderheid van de RR de voorstellen van deze Statenleden niet zal kunnen overnemen en in dat geval zal de steun die de Regeringsraad gisteravond door die leden is toegezegd, wegvallen.

Ik ben gisteren, aldus spr., van Bonaire alhier aangekomen en mij zijn deze snode voornemens reeds bekend. Dit betekent, dat ook anderen er van op de hoogte moeten zijn. Het is daarom voor mij onbegrijpelijk, dat de NVP de band met de AVP blijft handhaven. Want speciaal de NVP moet weten, dat de millioenen-voorstellen die van de zijde van Aruba te verwachten zijn onaanvaardbaar zullen zijn. De liefde die de NVP voor de AVP koestert is de liefde die de beul voor de gehangene heeft. Te betreuren is het dat deze band wordt gehandhaafd daar deze zal leiden tot het ophangen, niet van Aruba, doch van Curaçao.

Het is mogelijk een krachtige goedwerkende RR te vormen, mits men de AVP buiten de formatie houdt. Zolang men dit niet doet zullen de Antillen mank gaan aan een zwak, onbekwaam Bestuur.

**De tweede reden is,** dat de basis waarop deze Regeringsraad zal rusten te klein is. Men heeft belangrijke groepen van Curaçao en Aruba buiten het Bestuur gehouden. Dit is te betreuren, want in deze tijd moet EEN IEDER medewerken om te komen tot een bekwaam bestuur, temeer waar er grote problemen om oplossing vragen. Men heeft zeer belangrijke groepen buiten de Regeringsraad gehouden. Wie hiervan de schuld is, wilde spr. thans buiten beschouwing laten. Het blote feit bestaat, dat men niet heeft medegewerkt om tot een krachtige Regeringsraad te komen. En dat is te betreuren; het is tegen het belang van het land.

**De derde rede** is, dat het hem niet mogelijk is zijn oordeel over enige Regeringsraad te vormen, zonder dat spr. kennis heeft genomen van het programma dat men zich voorstelt uit te voeren. Tot op dit ogenblik is geen programma geproduceerd en spr. vroeg zich af op welke grondslagen de samenwerking tussen de partijen die deze Regeringsraad zullen steunen, rust.

Indien er geen programma bestaat, moet ik aannemen, dat deze Regeringsraad geen positieve, doch een negatieve strekking heeft, nl. dat men alleen het doel had bepaalde groepen buiten het Bestuur te houden, aldus besloot spr..

De heren **v.d. Hoeven** en **Sprockel** legden een eensluidende verklaring af, waarin gezegd werd, dat de COP en KVP zich steeds op het standpunt hebben gesteld, dat de Regeringsraad gevormd zou worden op zo breed mogelijke basis, zonder uitsluiting van welke partij of partijgroepering dan ook;

dat — volgens mededeling van de formateur — een Regeringsraad met medewerking van de DP niet mogelijk bleek;

dat, gezien de belangrijke kwesties, die spoedig aan de orde zullen komen, de Regeringsraad zoveel steun heeft als mogelijk is: en dat zij daarom besloten hebben hun steun aan de genoemde personen te zullen verlenen;

doch tevens verklaarden zij, dat, als blijken mocht, dat deze Regeringsraad handelingen verricht, die in strijd zijn met de beginselen van de COP en KVP en of het algemeen belang hun steun zal worden opgezegd.

De heer **Voges** zag niet in waarom hij zijn steun aan de voorgestelde RR niet zou geven, mede namens de heer Vlaun verklaarde spr. dat de enige voorwaarde, welke de heer Vlaun aan zijn medewerking had verbonden, was, dat de AVP vertegenwoordigd zou zijn in de RR De heer Voges deelde nog mede, dat indien de RR handelingen zou verrichten, welke indruisen tegen de belangen van de Antillen en de Bovenwinden in het bijzonder, hij zijn medewerking zou opzeggen, een standpunt, dat **Vlaun** ook onderstreepte.

De heer **Tromp** kon zijn steun aan de RR niet geven, de UNA was naar het gevoelen van spreker niet gekend in de samenstelling en buitendien vond spr. dat Aruba niet voldoende was vertegenwoordigd.

De heer **Jonckheer** gaf hierna een uitvoerige uiteenzetting over de wijze, waarop deze RR tot stand is gekomen en waaruit zou moeten blijken, dat men de DP uitgesloten had. De DP heeft m.b.t. de samenstelling van de RR altijd een breed standpunt ingenomen. Het officieuse voorstel van de heer Ph. Henriquez, die de AVP wilde uitsluiten en de NVP en DP ieder 3 zetels zou toekennen, werd door de DP ook mild behandeld. De DP stelde zelfs voor de NVP eerst de drie portefeuilles te laten kiezen, waarna de DP dan haar keuze zou bepalen. Ook dat kon niet doorgaan, aldus spr., omdat aan NVP zijde de wil tot samenwerking niet aanwezig was. Men struikelde over de portefeuilles.

Hierna legde de heer Jonckheer een verklaring af, waarin de DP-leden hun vertrouwen aan de voorgestelde Regeringsraad **niet** kunnen geven.

Zij betreuren het, dat de pogingen om een kabinet op brede basis te vormen, niet serieus zijn ondernomen of voortgezet.

Bij de vorming van deze RR hebben niet de belangen van de bevolking der Nederlandse Antillen, maar partij-politieke belangen het zwaarste gewogen. Het is een tragisch feit, dat nu wij wat meer autonomie zullen gaan genieten, dit vreemdsoortige college het bestuur over ons volk in handen zal nemen.

Het staat van te voren vast, dat deze RR niet over de kracht zal beschikken om de dringend noodzakelijke maatregelen voor te stellen en door te voeren, welke in deze tijden vereist zijn. Bovendien is het karakter van deze Regeringsraad in het algemeen sterk conservatief en in zich zelf verdeeld.

Wij willen hierbij constateren, dat de wil tot samenwerking bij enige politieke groeperingen zeer zeker niet bestaat.

Niets zal de democratische Statenleden weerhouden om met kracht voor de belangen van de bevolking op te komen en stelling te nemen tegen deze poging om een oppopulair conservatief bestuur aan de kiezers op te dringen.

De Statenleden die dit wel aanvaarden, zullen straks tegenover de kiezers rekening en verantwoording moeten afleggen, aldus luidde de verklaring.

Ook de heer **Yrausquin** begreep niet, waarom de gouverneur geen andere formateur benoemd had en men twee maanden lang bleef treuzelen met de huidige formateur, die maar geen kans zag een brede basis te scheppen.

Spr. had de indruk dat men willens en wetens bepaalde partijen wilde uitsluiten en vond dat een veeg teken voor de naaste toekomst. Samenwerking is noodzakelijk om iets te kunnen bereiken Indien de zaken mislopen, dan draagt de formateur en degenen, die de RR steunen, de verantwoordelijkheid. Als tweede bezwaar meende spr., dat Aruba „onbehoorlijk" is vertegenwoordigd. De heer **Kwiers** vond, dat een RR waarin alle partijen vertegenwoordigd waren een onmogelijkheid is; men dient niet langer te dralen met de vorming van een RR.

De heer **Laclé** merkte op, dat het de schuld van de UNA zelf was, dat zij niet vertegenwoordigd is in de RR, terwijl de bezwaren van de heer Yrausquin vreemd aandeden, indien men bedenkt, dat op de lijst van de heer Yrausquin voor de eilandenraadverkiezingen heel wat namen van niet Arubaanse elementen staan vermeld.

De heer **Geerman** kon zijn steun wel verlenen, de heer **Eman** vond het jammer, dat de RR niet 12 of 15 personen omvatte, dan zou een ieder wel een (Nicolaas) cadeautje hebben gekregen, **dr W Goslinga** hield een betoog over het parlementaire stelsel, de heer **Gomez** vond het prettig dat op zulk een rustige toon de bezwaren tegen de RR kenbaar werden gemaakt, de heer **Kroon** deelde nog mede dat ook de heer Plantz bezwaren had geopperd tegen de samenstelling van de RR, waarna **mr v.d. Meer** hoofdzakelijk stemming vroeg.

Met de leden van de DP, Yrausquin, Croes, Gerharts en Tromp tegen, werd het advies van de gezamenlijke commissies m.b.t. de nieuw te vormen RR naar de gouverneur verzonden.





# Prins Bernard danst Cueca in Chili.

**Santiago de Chili — Heel Chili spreekt op het ogenblik over de „cueca", een Chileense volksdans, die de Prins op het landgoed van de president van de Chileense landbouworganisatie heeft gedanst.**

Het landgoed, dat in Chili hacienda heet, ligt op 30 km. van Santiago. Ditmaal werd de Prins niet, zoals op de estancia bij Montevideo, ingehaald door ruiters op vurige paarden, maar door bont geklede Chileense schonen op een huifkar, die hem guitaarspelend en zingend een welkomstgroet brachten. De gehele middag werden dansen uitgevoerd en werden Chileense volksliederen gezongen, terwijl Prins Bernhard en de talrijke genodigden in de open lucht, met als achtergrond op enkele meters afstand de uitlopers van het Andes-gebergte, de lunch gebruikten.

Tussen dit alles door kwamen guitaarspelende en zingende Chileense meisjes op de Prins toe om hem geschenken aan te bieden. Na de lunch was het gezelschap nog wat intiem bijeen en demonstreerden een paar meisjes de Prins de cueca, een zeer spectaculaire dans, waarbij met een zakdoek boven het hoofd wordt gezwaaid. De Prins bevond zich temidden van een groepje dansenden en kon de verleiding niet weerstaan om deze aantrekkelijke dans, die op het Chileense platteland zeer populair is, ook eens te proberen Plotseling trok hij zijn zakdoek uit zijn zak en binnen enkele ogenblikken danste hij met Margota Loyola in de open lucht de cueca, luide aangemoedigd door alle omstanders, die van dit tafereel intens genoten. De Prins bleek de fijne kneepjes van de cueca goed te hebben afgekeken, want hij maakte de vrij ingewikkelde cueca-passen vrijwel zonder fouten.

Op een receptie van de Nederlandse kolonie in Santiago, die bijgewoond werd door ongeveer 100 landgenoten alhier, werd de Prins voor de Koningin een prachtig leren omslag van zeer grote afmetingen aangeboden met kunstdrukfoto's van Chili. Vrijdag en Zaterdag bracht de Prins door in het landhuis van de Chileense president, Gonzales Videla in Vina del Mar, op 150 km. van Santiago gelegen. De reis werd gemaakt met het vliegtuig van de president.

**NEDERLANDSE BANK VERHOOGT RENTE**

Amsterdam — De Nederlandse Bank maakt bekend, dat zij met ingang van 17 April de rentetarieven als volgt heeft vastgesteld: wisseldisconto 4%, promessendisconto 4½%, rente voor voorschotten in rekening-courant en beleningen. a. voor particulieren 5½%, b. voor anderen 4½%. Tot dusver waren de tarieven: wisseldisconto 3, promessendisconto 3½, voorschotten in rekening-courant voor beide 3½%. Onder particulieren worden verstaan alle natuurlijke en rechtspersonen, behalve de Staat der Nederlanden en de leden van een der bedrijfsgroepen handelsbanken, landbouwcredietbanken en effectenhandel, dan wel de vakgroep algemene spaarbanken en de vakgroep valutamakelaars en discontohandelaren.

**Operation-Achilles**

**'s-Gravenhage** — Zoals gemeld zal eind April een gemeenschappelijke Nederlands-Engelse oefening, „Operation Achilles", die ongeveer drie dagen duurt, worden gehouden. De oefening heeft ten doel waardevolle ervaring in internationale samenwerking op te doen en het communicatiesysteem te beproeven.

**Uitvoer hervat.**

**'s-Gravenhage — De uitvoer van groenten naar Duitsland zal met ingang van Maandag 16 April worden hervat. De eerste producten, die worden hervat. De eerste producten, die worden uitgevoerd zijn sla, spinazie, komkommers, uien en kool, uit Noord-Holland. Fruit is niet onder de exporten begrepen.**

**4800 gegadigden voor 178 boerderijen.**

Emmeloord — Voor de uitgifte van 178 boerderijen in de Noord-Oost polder, die in de herfst van dit jaar zal geschieden, hebben zich 4800 gegadigden gemeld.

Deze aanmelding draagt een voorlopig karakter. Het is nl. zo, dat voor de inschrijving als candidaat pachter officiële papieren gebruikt worden, waarin diverse voorwaarden genoemd worden. Een deel van deze gegadigden zal waarschijnlijk aan deze voorwaarden niet kunnen voldoen.

**Sem Dresden 70 jaar**

**'s-Gravenhage** — Op 20 April hoopt de ouddirecteur van het Koninklijk Conservatorium voor Muziek alhier, de heer Sem Dresden, zijn 70ste verjaardag te vieren.

# INDONESIE

**MISVERSTAND**

's-Gravenhage — De persafdeling van de minister-president heeft Maandag verklaard, dat hetzij het verslag van hetgeen prof. Supomo in het interview met Aneta heeft gezegd, hetzij Supomo's opvatting van de verklaring van dr Drees over Nieuw-Guinea in de Eerste Kamer, ten dele schijnt te zijn gebaseerd op een misvatting.

Dr Drees heeft in de Kamer verklaard, dat ,indien Indonesië van mening was, dat er een juridisch dispuut betreffende de huidige status van Nieuw-Guinea bestond, en dit geschil aan het Uniehof wenste voor te leggen, Nederland hiertegen geen bezwaar kon maken. Het is niet duidelijk hoe de uitlating van dr Drees kon worden geïnterpreteerd als een verklaring, dat de Nederlandse regering bereid was de onderhandelingen te hervatten op basis van de overdracht van de souvereiniteit over Nieuw-Guinea aan Indonesië. De Nederlandse regering heeft zich hiertoe niet bereid verklaard en is naar het oordeel der regering niet verplicht zulks krachtens het Unie-charter te doen.





# CURACAO

**Lid Caraibische Commissie**

**Port of Spain** — Koningin Juliana heeft jhr mr Quarles van Ufford, tweede secretaris aan de Nederlandse ambassade te Washington, benoemd tot lid van de Nederlandse afdeling van de Caraibische Commissie. Jhr Quarles is reeds bekend met de werkzaamheden van de commissie. Hij woonde het vorige jaar de elfde zitting van de Commissie bij, die gelijktijdig met de West-Indische conferentie op Curaçao werd gehouden. Hij was ook gedurende het afgelopen jaar lid van het werkcomité der commissie.

**IN HET KORT**

— De keurmeester van het abattoir meldde telefonisch onraad aan de politie. Een stier was losgebroken en inspecteerde de havenwerken. De politie heeft hem met een Johnson-geweer doodgeschoten. — Assistentie werd verzocht voor een man, die met een emmer water van de trap was gevallen en zijn been verstuikte alsmede door een vrouw, die in de Aruba straat door honden in de benen gebeten was. Tenslotte was de politie nog nodig voor een vechtpartij in het restaurant Chesterfield, waar een man een tafel had omgegooid en enige stukken servies gebroken. — Er hadden 4 lichte aanrijdingen plaats en op Santa Cruz een zware. ... reed een dumptruck, vermoe... lijk met te grote snelheid ... gen een boom, waardoor ... voorzijde geheel verwoest ... De bestuurder verklaarde, ... de stuur inrichting defect ... raakt was.



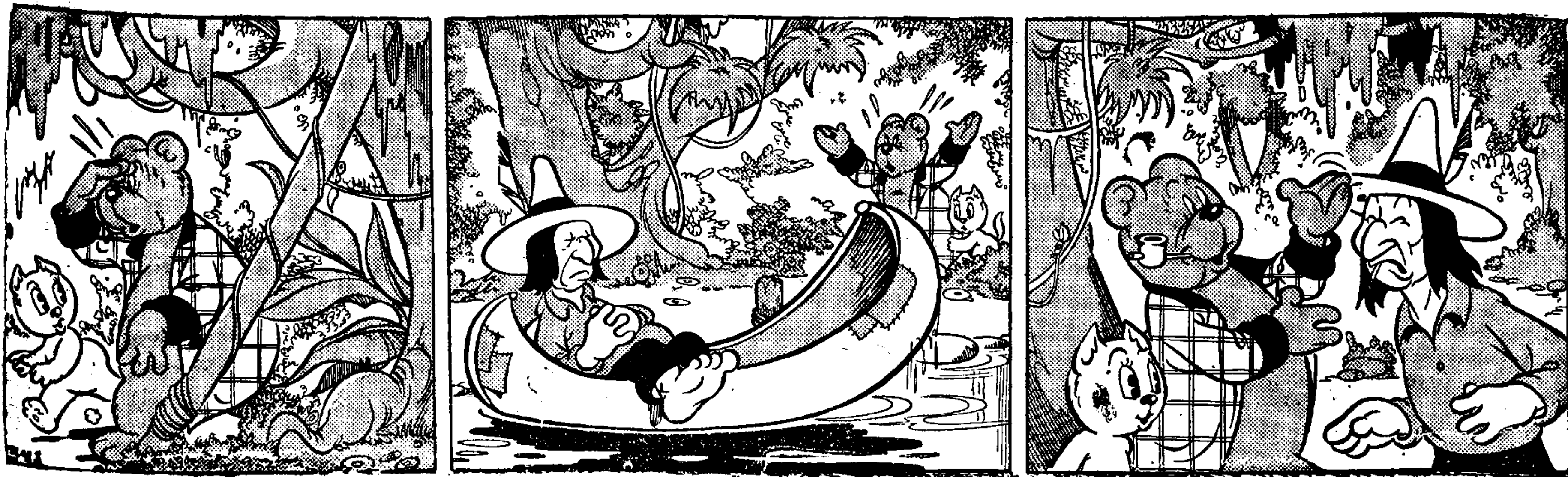


**..SCHEEPVAART-BERICHTEN.**

**Vesuvio** van Panama; **Rita** van Cuba; **Flevo** van ...ti; **Michael J. Goulandries** Christobal.

865

# Tom Poes en de geheimzinnige sleutel



Na een half uur van vermoeiend geworstel met lianen en struiken en takken en doorns en bladermassa's hadden heer Bommel en Tom Poes nog niets ontdekt, dat ook maar in de verte op een goudmijn leek.

„Ik ben beetgenomen!" mompelde heer Ollie moedeloos. „Die goudmijn bestaat tóch niet! Net als ik al dacht. Het is allemaal oplichterij, dacht ik. Mijn goede geld is weg — uitgegeven aan een mijn die niet bestaat! Ik wilde dat ik in mijn hut op de hei zat — daar is het rustig en koel! Als gij nu eens verder ging zoeken, jonge vriend! Dan wacht ik hier op je en onderzoek de bodem een beetje. Misschien vind ik sporen van goud of zo!"

„Ja, ja!" zei Tom Poes. „Een slaapje doen, bedoelt U zeker! Dat is niet eerlijk, heer Ollie! Samen uit, samen thuis! Bovendien, daar ligt de kano al weer. We zijn het hele eilandje dus omgeweest!"

.....„Hm.... En toch geloof ik, dat de mijn er wèl is, heer Ollie! Die schurken Super en Hieper zouden zich niet zoveel moeite gegeven hebben, wanneer het allemaal verzinsels waren! Vraag het onze gids eens — misschien weet die er méér van!"

„Juist!" zei heer Ollie, de slapende Indiaan wakkerschuddend. „Een voortreffelijk denkbeeld! Ontwaak, rode broeder!"

„Brrrr!" riep de Indiaan terwijl hij opsprong — Woampung? Oem — Pa!!"

„Nee, nee!" suste heer Ollie. „Bommel is mijn naam. Ik wilde je vragen of je hier in de buurt ook een goudmijn weet, jonge vriend! Goudmijn! Je weet wel: Ping-ping!"

*Hoe nu verder?*

# Holland moet raam van Staatshuishouden openen om frisse lucht te krijgen

**Onlangs hield Mr B. Th. W. van Hasselt op verzoek van de A.V.R.O. in Nederland een causerie in de serie „HOE NU VERDER?", waarin deze Directeur-Generaal van de Koninklijke/Shell zijn persoonlijke kijk op de vraagstukken van de Nederlandse economie gaf. Hieronder laten wij de tekst van deze causerie volgen.**

„Toen de AVRO mij verzocht in haar rubriek „Hoe nu verder?" te spreken, heb ik even bedenkelijk gekeken. Er staan reeds zoveel doctoren om het bed van de zieke patiënt, dat ik dacht: „Wat kan ik nog bijdragen, dat zij niet allemaal even goed, of beter, weten dan ik?" Aan de andere kant wilde ik AVRO's vererend verzoek niet afwijzen, en ik besloot dus te proberen enige — noodzakelijkerwijs onvolledige — gedachten voor U te formuleren.

Eén aspect van de toekomst zal ik in deze beschouwingen doelbewust negeren en dat is: de dreigende verschrikking van een derde wereldoorlog. Als deze zich zou voltrekken, is er mijns inziens voor onze wereldbeschaving geen kruid meer gewassen. Dus zet ik dit probleem geheel opzij. Ik besef natuurlijk, dat de noodzakelijke preventieve herbewapening onze toekomstige moeilijkheden weer aanzienlijk heeft vergroot.

Landgenoten, gij kent waarschijnlijk het motto van onze voorouders: „Varen moeten wij, al was het met brandende zeilen door de hel!" Met deze kernachtige oud-Hollandse weergave van een bekende Latijnse spreuk, wordt het probleem van hedenavond „Hoe nu verder" scherp belicht.

Van oudsher toch zit de Nederlander de zucht naar avontuur, gepaard aan een gezonde belangstelling voor het materieel welzijn en het stoutmoedig aanvaarden van risico's in het bloed. Zolang ons de vrije wind om de oren woei, zijn wij erin geslaagd een welvaartspeil te handhaven in ons dichtbevolkte land, dat de vergelijking internationaal glansrijk kon doorstaan. Zolang de vensters op de wereld open stonden, kon ten volle profijt worden getrokken van hetgeen de natuur ons meegaf onze gunstige verkeerspositie. Zo ontwikkelde zich ons land tot een centrum van goederenhandel, veredelingsindustrie en geldverkeer. Ons land kon bogen op de grootste internationale handelsbeweging van Europa per hoofd van de bevolking.

Hoe geheel anders is het beeld van Nederland na de bevrijding. Voor een groot deel moet de huidige toestand worden toegeschreven aan structuur-veranderingen in de wereld. Ik denk aan de verzwakte positie van Europa in politiek en economisch opzicht, aan de ineenschrompeling van de vroeger zo uiterst belangrijke driehoekshandel met Azië, aan de verdere verschuiving van het centrum der economische activiteit van de Oude naar de Nieuwe Wereld. Wat Nederland aangaat, moeten nog in het bijzonder de grote oorlogsschade en de enorme teruggang van onze internationale beleggingsportefeuille worden genoemd; dit zijn alle factoren, die ons dwingen een nieuw en vermoedelijk lager evenwichtspunt te zoeken in het internationale bestel.

Maar het is merkwaardig om te zien — en dit is ook vele buitenlandse waarnemers opgevallen — dat de geest, waarin deze problemen thans worden aangepakt, een geheel andere is dan men voor een van oudsher zo internationaal georiënteerd land als Nederland zou mogen verwachten. Zeker, er is veel te loven. Met ijzeren energie is de wederopbouw van het land ter harte genomen en in recordtempo zijn de materiële sporen van oorlog en bezetting bijna geheel uitgewist. Maar het schijnt, dat de Nederlanders de geestelijke isolatie, waarin zij gedurende de bezettingstijd gedwongen waren te leven, nog niet hebben doorbroken. Hun aandacht was zozeer in beslag genomen door het probleem hoe orde in eigen huis te scheppen, dat zij de veranderde postie van het land in de wereld vergaten.

**Ondernemingsgeest.**

Alle krachten hadden moeten worden ingespannen om onze internationale positie te verdedigen, door gebruik te maken van die eigenschappen, waaraan wij onze plaats onder de zon hadden te danken, zoals onze internationale ervaring, onze ondernemingsgeest. Men heeft zich echter overgegeven aan een systeem van afsluiting van de buitenwereld. Alle van buiten komende schokken werden zoveel mogelijk opgevangen en het effect daarvan versluierd. Men ging blijkbaar uit van de gedachte, dat de patiënt de buitenlucht niet langer kon verdragen en slechts in leven kon worden gehouden achter gesloten gordijnen. Binnenshuis, in het broeikastje, richtte men zich zo behaaglijk mogelijk in, en bedacht allerlei ingewikkelde systemen, teneinde te komen tot een zo gelijkmatig mogelijke verdeling van het weinige dat ons restte.

Aan het streven naar sociale zekerheid is onder voortdurende politieke druk sterk toegegeven. Men vraagt zich af of deze sociale zekerheid van het individu niet wordt gekocht met een ernstige verzwakking van de bestaansmogelijkheid van Nederland als economische gemeenschap. Het is nodig er nog eens op te wijzen, dat de nieuwe sociale voorzieningen — alle in de wet verankerd — even zovele vaste bestanddelen aan de kostprijs van Nederlandse producten hebben toegevoegd. Hierdoor heeft het aanpassingsvermogen van de economische structuur ernstig geleden. Daarbij komt nog, dat het opbouwen van een zogenaamde welvaartsstaat in een na-oorlogse hoogconjunctuur, dus in een tijdvak van goederenschaarste en abnormaal hoge prijzen, dubbel gevaarlijk is. Immers ligt het niveau, waarop men zich dan instelt, belangrijk hoger dan het gemiddelde peil, dat men op lange termijn kan verwachten. Dit geldt in zijn algemeenheid voor alle landen, maar in het bijzonder voor de kleintjes, die voor hun grondstoffenvoorziening afhankelijk zijn van het buitenland.

Men begrijpe mij niet verkeerd. Het is verre van mij sociale maatregelen af te wijzen. Wie mijn woorden zo wil opvatten, behoef ik slechts te verwijzen naar de door mij vertegenwoordigde onderneming, die zich in dit opzicht altijd onder de pioniers heeft gevonden. Ik wil alleen waarschuwen tegen het zó ver doorvoeren van dit systeem, dat de daaraan verbonden lasten de nationale draagkracht te boven gaan. Ook in dit opzicht zijn de voortdurende tekorten op de staatsbegroting en het nadelige saldo op de betalingsbalans als even zovele tekenen aan de wand te beschouwen.

De na-oorlogse ontwikkeling van Nederland wordt gekenmerkt door, wat ik zou willen noemen: het collectivistisch denken. Dit onderscheidt zich van het vroegere individualistische denken door een zich koesteren in staatsbescherming van de wieg tot het graf. Karakteristiek voor deze mentaliteit is voorts een afkeer van het gezonde risico en een gebrek aan dynamiek. Hieruit vloeit weer een ernstige onderschatting van de waarde van het particulier initiatief voort. Kortom, het is niet meer de pioniersgeest van Janmaat, die ons handelen bepaalt, doch veeleer, die van Keesje, het diakenhuismannetje! Deze geesteshouding bergt in vele opzichten grote gevaren in zich. Zij leidt tot een ernstige overschatting van de mate, waarin het kleine Nederland invloed op de conjunctuur kan uitoefenen door regeringsmaatregelen. Laat ons, gezien de tegenwoordige bescheiden positie van Nederland in de wereld, liever erkennen, dat juist tengevolge van de grote afhankelijkheid van ons land de Nederlandse economische politiek slechts een afgeleide betekenis kan hebben.

Minstens even erg is het feit, dat het stelsel geen rekening houdt met de menselijke natuur. Men kan nu eenmaal geen uiterste krachtsinspanning van de mens vragen zonder dat daartegenover een voldoende beloning staat. Een belastingstelsel, dat sterk nivellerend werkt, ontneemt de mens de prikkel tot vooruitgang. De arbeider vergaat de lust tot het verwerven van grotere vakbekwaamheid door specialisatie. Overwerk zet voor hem geen zoden meer aan de dijk. Het ondernemersinitiatief wordt ontmoedigd. Aan de particuliere kapitaalvorming is practisch een einde gekomen. De schaarste aan zogenaamd risicodragend kapitaal is daarvan weer het gevolg.

**Zeewaert inkijcken.**

Zo rijst dan weer het probleem voor ons op: Hoe nu verder?

Ik ben er zeker van, dat in het Nederlandse volk de oude positieve krachten nog aanwezig zijn. Wanneer deze op de juiste wijze in beweging worden gebracht, kunnen zij onze volkswelvaart belangrijk opvoeren. Maar daartoe is een geestelijke verandering noodzakelijk. De oude geest van het „zeewaert inkijcken" moet weer over ons vaardig worden. Men zal weer doordrongen moeten worden van het besef, dat iemand zijn plaats onder de zon wordt gegarandeerd, integendeel: dat ieder zijn plaats moet verwerven door voortdurende strijd.

Het leven kent geen vast welvaartspeil, noch voor het individu, noch voor het volk als geheel. Voor het behoud of de verbetering van ons bestaan moeten wij onze krachten richten op het onderzoek van nieuwe mogelijkheden en het aandurven van de daaraan verbonden risico's. Bestaanszekerheid kan, hoe paradoxaal het ook moge klinken, alleen bereikt worden door het voortdurend aanvaarden van onzekerheden.

Van de overheid moet men verlangen, dat zij die positieve krachten levend houdt en ondersteunt. Het is haar taak de wilde stroom hier en daar dijken te geven. Zij moet er zich echter voor hoeden de rivier te kanaliseren, daar het behoud van de levende stroom noodzakelijk is. Hoe hoger men geplaatst is, des te meer dient men zich te concentreren op de hoofdlijnen en het detailwerk aan anderen over te laten. Dit geldt voor iedere organisatie, en zeker in de eerste plaats voor de overheid, die het geheel moet overkoepelen. Juist in dit opzicht ontbreekt een duidelijke lijn in het beleid hier te lande. In vele gevallen zet de overheid zich tegenwoordig geheel of gedeeltelijk op de stoel van de ondernemer, overigens zonder daarbij het risico over te nemen. Helaas moet worden erkend, dat dit soms gebeurt met medewerking van ondernemers uit bedrijfstakken. die van bescherming op de binnenlandse markt allerminst afkerig zijn.

**Wil de Nederlandse volksgemeenschap tot een maximum prestatie komen, dan moeten de grondslagen van het huidige belastingstelsel drastisch worden herzien.** Erkend zal dan moeten worden, dat extra-inspanning recht geeft op extra-beloning. Dus geen verdere catastrofale nivellering, integendeel, een welovewogen differentiatie van de inkomenvorming. Dit is niet alleen noodzakelijk omdat beloning naar prestatie een onmiskenbare voorwaarde is voor de mens om zich geheel te geven, maar ook om hem financiële ruggesteun te verschaffen. Zolang wij ons blijven overgeven aan het huidige fiscale illusionisme en de ogen sluiten voor de harde werkelijkheid, worden bewust belangrijke aanwezige krachten van ons volk onbenut gelaten.

Dat een dergelijke herziening van ons belastingstelsel, gezien de noden van de Schatkist, geen eenvoudige opgave is en een langdurige voorbereiding zal eisen, daarvan ben ik mij bewust, Beter echter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

Het doorbreken van deze fiscale moeilijkheid is ook van de grootste betekenis voor de oplossing van een onzer belangrijkste problemen: de zo noodzakelijke verdere industrialisatie van ons land. Dit vraagstuk houdt ten nauwste verband met het probleem dat ik straks reeds noemde: het gebrek aan aanbod van zogenaamd risicodragend kapitaal. Tal van middelen worden ons aanbevolen om het niet-risico-dragend kapitaal om te zetten in risicodragend kapitaal. Ik vraag mij in dit verband af of de industrialisatie niet wezenlijk zou kunnen worden bevorderd, indien de overheid er toe zou overgaan een belastingvrije spaarmarge in te voeren. Dan zou nieuw kapitaal kunnen worden gevormd en belegging gaan zoeken. Deze maatregel zou gepaard moeten gaan met de democratisering van het effect, waaronder ik versta het uitgeven van kleine coupures van bijvoorbeeld honderd gulden in plaats van de classieke duizend gulden nominaal. Indien deze maatregel zou worden ondersteund door een campagne, welke het publiek in brede lagen bereikt, ben ik ervan overtuigd, dat behoorlijke nieuwe bronnen van aanbieders van risicodragend kapitaal kunnen worden aangeboord. Zo kan het publiek op natuurlijke wijze tot deelneming aan het Nederlandse bedrijfsleven worden bewogen.

In de uitmuntende, juist verschenen brochure van Prof. Lieftinck: „De Overheid neemt en geeft", uitmuntend, ook al mag men op menig punt met de geachte schrijver van mening verschillen, komt aan het slot een oproep voor aan ons volk tot een gezamenlijke, eendrachtige krachtsinspanning. Deze oproep, langenoten, is mij uit het hart gegrepen, mits „gezamenlijk" niet „in geleid kuddeverband" betekent. Goede samenwerking, maar toch ook ieder voor zich, waarbij ieder het beste geeft wat er in hem is, onverschillig of de ander meer of minder kan! En dan volhouden, met de oude, voorvaderlijke pionierskracht, zoals het Britse Rijk dat ook heeft gedaan in 1940, toen het alleen stond en de oorlog verloren scheen.

In dit verband moet ik even denken aan de bekende fabel van de twee kikkertjes, die in een glas melk waren gevallen en wanhopig rondzwommen, omdat ze

# Eilandsraadverkiezing

Uiterlijk 14 Mei 1951 kan een kiezer, wiens, beroep of werkzaamheden medebrengen, dat hij geregeld, doch met geen groter tussenruimte dan veertien dagen, buiten het eilandgebied moet verblijven, zomede de kiezer wiens lichamelijk gesteldheid medebrengt, dat hij op de stemmingsdag, 4 Juni 1951, niet in staat zal zijn, noch persoonlijk of noch met bijstand, ingevolge Art. 61 van het Kiesreglement Eilandraden, zijn stem uit te brengen, schriftelijk op Curaçao aan het Hoofd van het Centraal Bevolkingsregister, op Aruba en Bonaire aan de Gezaghebber, verzoeken bij volmacht te stemmen. In het verzoekschrift worden, wat de eerstbedoelde kiezer betreft, het beroep of de werkzaamheden, en wat de laatstbedoelde kiezer aangaat, de omstandigheden, die tot het verzoek aanleiding geven, gestaafd door een geneeskundige verklaring, summier omschreven.

In het verzoekschrift of na de indiening ervan, doch uiterlijk op 15 Mei 1951, wordt aan een der bovenbedoelde autoriteiten mededeling gedaan van naam en voornamen, dagtekening en plaats van geboorte en woonplaats (adres) van de gemachtigde. Buiten de echtgenote van de kiezer mag slechts een kiezer als gemachtigde worden aangewezen. Een kiezer mag niet meer dan één aanwijzing als gemachtigde aannemen.

Indien de kiezer een ander dan zijn echtgenote als gemachtigde aanwijst, dient hij, of de gemachtigde, deze aanwijzing in persoon ten burele van meergenoemde autoriteiten in.

De verzoekschriften en de aanwijzingen van gemachtigden worden onmiddellijk na ontvangst ter inzage van een ieder ten burele van genoemde autoriteiten nedergelegd.

Deze autoriteiten stellen een onderzoek in naar de juistheid van de in het verzoekschrift aangevoerde omstandigheden en beslissen uiterlijk op 19 Mei 1951 wie bij volmacht mogen stemmen en wie als gemachtigden zijn toegelaten.

Tot en met 22 Mei 1951 kan ieder kiezer van de beslissing in beroep komen bij de rechter.

De kiezer is niet bevoegd de aanwijzing van een gemachtigde in te trekken. Indien de gemachtigde overlijdt, is de kiezer bevoegd, mits voor 15 Mei 1951, een ander gemachtigde aan te wijzen. Formulieren voor deze verzoekschriften zijn gratis verkrijgbaar op het Bevolkingsbureau.

Het Hoofd van het Centraal Bevolkingsregister,
M. Bartels Daal.
De wnd. Gezaghebber van Aruba
Hessling
De Gezaghebber van Bonaire
Krugers.

# Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.

Examen ter verkrijging van de akte van bekwaamheid als

**ONDERWIJZER(ES)**

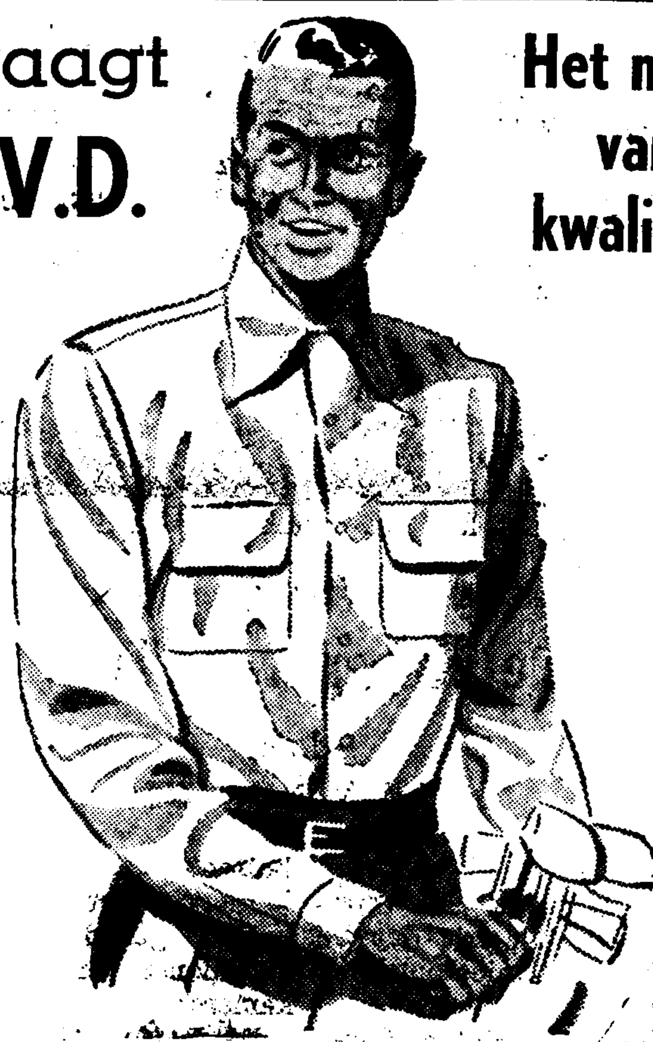
te houden op Curaçao (e.v. Aruba) in de maanden Mei (schriftelijk gedeelte) en Juli (mondeling gedeelte).

Schriftelijke aanmelding **vóór 30 April a.s.** ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling onder overlegging van een geboorteakte of geboortebewijs. Candidaten moeten op 1 September 1951 de leeftijd van 18 jaren hebben bereikt.

Het examengeld ten bedrage van ƒ 10,— moet uiterlijk twee dagen vóór de aanvang der examens ten kantore van de Ontvanger van Curaçao of Aruba worden voldaan.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling.





niet tegen de gladde glazen wand konden opklimmen. Het ene kikkertje dacht „logisch", begreep de onmogelijkheid, vouwde zijn pootjes en verdronk. Zijn makker bleef domweg doorploeteren en ziet, wat gebeurde er? Door dit geploeter werd de melk gekarnd, een kluit boter kwam boven drijven, waar ons kikkertje op kon klimmen en zo werd het gered.

Luisteraars, vindt dit grapje niet luchthartig, want luchthartig is ons probleem, mijn onderwerp van hedenavond, zeker en helaas niet. Maar werkelijk, als wij allen onze schouders, ieder naar beste krachten, onder de vraagstukken van dit ogenblik zetten en vol weten te houden, dan, om met een kernachtig gezegde, weer van onze voorouders, te eindigen: „dan, met Gods hulp, zal het waerachtig wel gaen!"

Uit Maandblad „OLIE" No. 7 — April 1951.

## CURACAO

### BENOEMINGEN

Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur A. v.d. Veen Zeppenfeldt heeft benoemd: tot Rector van het San Pedro Hospitaal Aruba de Z. E. Pater A. Volk; tot Pastoor te Savoneta Aruba de Z. E. Pater H. Penninx; tot Pastoor te Santa Maria de Z. E. Pater J. Berlage; tot wnd. Pastoor te San Mateo de Z. E. Pater W. Brada; tot Kapelaan te San Mateo de Z.E. Pater C. van Kasteren.

### PRINSES WILHELMINA FONDS

Ten bate van het Prinses Wilhelminafonds hetwelk beoogt de verzekering van medische behandeling aan on- en minvermogende kankerpatiënten in de Nederlandse Antillen, zullen ter gelegenheid van de verjaardag van H. M. de Koningin rood-wit-blauw-oranje strikjes verkocht worden.

Met de verkoop van deze strikjes zal reeds begonnen worden op Zondag 22 April zodat een ieder in de gelegenheid zal worden gesteld zich voor 30 April van een strikje te voorzien en dit op de verjaardag van onze geliefde Vorstin te dragen.

### STEUN SLACHTOFFERS VAN DE GROTE BRAND IN ST. LUCIA

Op 5 maart woedde in de hoofdstad van St. Lucia een geweldige brand, waardoor 150 huizen verwoest en meer dan 600 personen dakloos werden. Het trof wel bijzonder slecht, dat het hier vooral de woningen der minder goed gesitueerden betrof.

Een groep werknemers van de C.P.I.M., allen afkomstig van de Britse eilanden heeft nu de sympathieke gedachte gehad een comité te vormen en te trachten op Curaçao geld en goed in zamelen voor de getroffenen.

Vanaf Maandag zal er dagelijks een groep Br. W. Indiërs met lijsten rond gaan, waarop men kan intekenen, terwijl men ook goederen kan afgeven. Alle gelden en goederen worden dan gedeponeerd op het Brits Consulaat, waar men ook rechtstreeks zijn gaven heen kan zenden, indien men niet kan afwachten tot de inzamelaars komen.

Deze gelegenheid bestaat tot 26 April a.s.

De lijsten waarmee wordt rond gegaan zullen alle voorzien zijn van een stempel van de politie en van het Brits Consulaat.

De Commissie bestaat uit de Heren H. Mason, Claudius Thomas, D. Albert Mason, C. N. Browns en A. Ré B. St. Helene, allen in dienst van de C.P.I.M.

Wij wensen de commissie veel succes en roepen de burgerij op deze actie te steunen.

### VRAAGGESPREK OVER CONSULTATIEBUREAUX

In het Curomprogramma zal vanavond om half tien een vraaggesprek zijn te beluisteren over de consultatiebureaux voor zuigelingen tussen de heer W. P. G. Stokla, programmaleider van de Curom, en zr. Sweep, helpster bij de consultatiebureaux van het Wit Gele Kruis.

## Geheimen der Zeebodem

**Een kundige vis is de piscarai. Heeft u hem nooit zien staan, roerloos stil boven een verzameling kraaksteentjes? Alleen zijn staart maakt een licht golvende beweging zonder dat hij ermee vooruit komt. Op Boca San Michiel en op zoveel andere plaatsen vindt u overvloed van dergelijke kraaksteen-„vlekken". Midden in een zandvlakte liggen de steentjes quasi-slordig bijeengesmeten. Als u goed toeziet, bemerkt u, dat in de min of meer cirkelvormige vlek een sector is uitgespaard.**

**EEN ARCHITECT ONDER DE VISSEN.**

**Dit is het huis van de piscarai, en hij heeft het zelf gebouwd. Van heinde en verre sleept hij zijn steentjes bijeen, honderden, en hij draagt ze in zijn bek alsof hij een sigaar rookt.**

**Voor mij blijft het voorlopig nog een raadsel, waarom hij zóveel stenen nodig heeft voor zijn woning, en hoe hij zich daarbinnen roert, en of daarbinnen wel veel ruimte is, en hoe het plafond het uithoudt, en tot voor kort was het mij tevens een raadsel, hoe hij zijn huis binnen ging en er weer uit kwam. Dat kreeg ik nooit te zien. Keek ik even een andere kant heen, of ging ik even adem scheppen, dan was de piscarai verdwenen.**

**Totdat ik er getuige van werd. Een volwassen piscarai stond boven zijn nest, hetwelk anderhalve meter doorsnee had. Ik haalde diep adem, en sloop er voorzichtig op af. Het dier was kennelijk verbouwereerd, schoof langzaam opzij, zodat hij boven de sector kwam te staan, en keek me strak aan. Voorzichtig hield ik mijn camera voor me uit. Toen neigde hij voorover, stak zijn kop in het zand van de sector, trilde met zijn lijf, en boorde zich door het zand heen naar zijn onderaardse woning. En ik, nog sterker verrast dan de vis, vergat te fotograferen!**

PAUL VAN VENLO.



**WIT-GELE KRUIS:** De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

**CUROM.**

**Dinsdag:** 17.30 Uitzending voor de kleinere kinderen; 17.50 Curom Concert Podium; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 De heer W. Meyer met „Grepen uit de Geschiedenis"; 20.45 Pianococktail; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

**P.C.J.**

**Dinsdag:** 19.00 Nieuws; 19.12 Intermezzo; 19.15 Verenigde Naties; 19.25 Hugo de Groot; 19.55 Nederlandse Kroniek; 20.05 **West-Indische Rubriek:** Muziek van Malando; Nieuws voor de West; 20.35 „Vrij en Blij" olv. Wessel Dekker; 20.48 Avondgebed; 20.58 Sluiting.

**AVROS.**

**Dinsdag:** 16.00 Reclame; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame en muziek; 17.45 Voor Jarigen; 18.00 Sportpraatje; 18.40 Nieuws; 19.01 The Golden boys; 19.30 Boekbespreking; 20.00 Advertenties; 20.15 Surinaams Conservatorium; 20.30 The Voice of America; 20.55 Nieuws en Sluiting.

## EMMASTAD

**Telegram Afdeling:** 23.00 — 7.30 uur R. H. Helweg, tel. 2080.

**Personeel Afdeling:** W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

**Materialen Afdeling:** M. Segaar, JD, Troepiaalweg 18, tel. 4327.

**C.S.M**

**Rederij:** N. H. L. v.d. Harst, tel. 2092.

**Scheepsagentschap:** 08.00 — 23.00 uur kantoor, te. 2458; 18.00 — 19.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174; 23.00 — 08.00 uur.

**Dok Afdeling:** J. Grasman, tel. 2228.

**Bioscoop:** „A dangereous profession". Toegang boven 16 jaar.



**.. DE WEERSGESTELDHEID ..**

De minimum temperatuur was 25° C (77° F), de max. temp. 30° (86° F), de gemiddelde temperatuur was 27 C (80.6 F).

De max. wind bedroeg 23 knopen, minimum wind 13 knopen, de gem. wind was 18 knopen O.Z.O. Erw sa geen neerslag.

## AGENDA

**WEST-END:** „Right Cross" 19 en 21 uur.

**CINELANDIA:** „Una mujer con pasado" 19 uur; „Samson and Delilah" 21 uur.

**ROXY:** „Our very own" 19 uur; „Lover come back" 21 uur.

**APOTHEKEN:** De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

**COLONNE RODE KRUIS:** Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

**SCHEEPSREPARATIE C.P.N.:** Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

**OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:**
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

# Officiele Mededelingen van de Aruba Voetbalbond

**DE UITSPRAAK VAN DE BIJZONDERE COMMISSIE [...] BETREKKING TOT VERVALLEN-VERKLARING VAN A[...] JUNIORS.**

De bijzondere commissie, bestaande uit de heren Mr J. N. Veen, ir A. van den Berg en Jos van der Schoot, heeft in [...] zitting van Donderdag 12 April 1951, na volledig onderzoe[...] volgende uitspraak gedaan in het geschil tussen Aruba J[...] de Bond, welke uitspraak door beide partijen zonder voorbe[...] en onvoorwaardelijk werd aanvaard:

1e. Aruba Juniors wordt **geschorst als lid van de Aruba V[...] balbond** voor de tijd van drie maanden, gerekend te[...] aangevangen op 15 October 1950.

2e. Het verzoek tot overschrijving van Juan en Casi[...] Briezen zal herhaald worden; totdat toestemming [...] overschrijving is verkregen mogen deze spelers niet [...] Aruba Juniors uitkomen in een door de A.V.B. ui[...] schreven of goedgekeurde wedstrijd. De commissie m[...] dat hier aanwezig is een uitzonderingsgeval als be[...] in Artikel 51 lid 5, zodat, wanneer de A.V.B. zulks [...] keurt, de Briezens terstond nadat, toestemming is [...] leend, zullen kunnen uitkomen voor Aruba Junior[...]

3e. De op 15 October 1950 gespeelde competitiewed[...] Aruba Juniors — Hollandia wordt ongeldig verkl[...] De wedstrijd zal niet worden overgespeeld.

**VOLGORDE COMPETITIE-INDELING NA GEHOUDEN LO[...] OP 12 APRIL 1951.**

| A-Klasse. | Overgangsklasse | B-Klasse. |
|---|---|---|
| Jong Santa Cruz | Lucky Strike | Jong Savoneta |
| R.C.A. | Union | Elf Sterren |
| Jong Aruba | Trappers | Dakota |
| Bubali | La Salle | Excelcior |
| Aruba Juniors | La Fama | Vitesse |
| R.C.N. | Mariniers | Xerxes |
| Volharding | Atomic | Marine |
| Hollandia | Pova | Eagle Sport Club |
| Sint Nicolaas Jrs. | Arsenal | L.S.B. |
| | | Universal |
| | | Noord Centraal |
| | | Republiek |
| | | Jong Holland |
| | | S.C.A. |

| Juniorenklasse | Reserveklasse |
|---|---|
| R.C.A. | Trappers 2 |
| Dakota | Bubali 2 |
| Estrella | R.C.A. 2 |
| Don Bosco | Pova 2 |
| Lafama | Mariniers 2 |
| Sint Thomasboys | Jong Santa Cruz 2 |
| Jong Aruba | Lucky Strike 2 |
| S.C.A. | |
| Republiek. | |

**AANVANG COMPETITIE 1951.**

De competitie zal op Zaterdag 5 Mei 1951 een aanvang nem[...] en niet op Zaterdag 21 April, zoals aanvankelijk was bepaald.

HET BESTUUR.



## De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULZEN

„We gaan vooruit, heren, al is het langzaam. Ik stel voor om een bestand van drie dagen toe te staan. Het is niet onredelijk."

En aldus werd besloten. Cassard maakte direct de paspoorten in orde. De rivierposten en plantagewachten ontvingen order, zich van vijandelijkheden te onthouden. Suriname kreeg even respijt en herademde.

Die avond om acht uur kwam met een stijve koelte een onbekende scheepsboot dicht langs het fort Zeelandia opzeilen en liep met zo'n vaart tussen onze schuiten aan de wal, dat de schildwachten er beduusd van waren. Nog meer verbaasd was men toen men hoorde, dat het een Hollandse boot was, afkomstig van een schip dat op de rede voor anker lag.

Onmiddellijk werd de bootsman door de gouverneur ontvangen. Betekende het misschien onverwachte hulp van buiten? Ontzet door een Hollands eskader? Verhoring van vurige gebeden in de laatste kerkdienst en zoveel binnenkamers?

De zeeman hijgde van emotie.

„We zijn van schipper Keisbergen."

„Vanwaar?"

„Uit het vaderland. We zijn met drie koopvaarders buiten. We wilden hierheen komen, maar toen we dat zware oorlogschip zagen liggen, vertrouwden we de zaak niet. De schipper stuurde ons hierheen om te kijken, wat er aan de hand was, en — om uw orders."

„Hoe je er door bent gekomen, is me een raadsel. De Fransen zijn hier."

„Fransen? Midden door de Fransen! Ze hebben ons niet gezien, ten minste niet aangehouden. Het was donker en we zeilden hard."

„Dan heb je geluk gehad, en ik hoop, dat je terug even gelukkig bent. Je moet direct de schippers zeggen, zonder verwijl door te gaan naar Curaçao."

„Een hachelijk tochtje. Maar er zit niets anders op. Ik hoop, dat u gauw dat gespuis kwijtraakt."

Enige ogenblikken later verdween de zeilboot in het duister. Intussen ontving Cassard bericht van de **Neptune**, wat voor lekkers er buitengaats voor anker lag. Hij gaf één van zijn fregatten order, er op af te gaan en een paar prijsjes te maken. Het vrij zware schip met 40 stukken raakte echter bij het afdrijven naar zee vast in de modder, en toen het met de vloed weer vlot kwam, was er op de rede geen koopvaarder meer te ontdekken. De drie vogels waren gevlogen, op weg naar het veilige Curaçao.

Hierover was Cassard danig uit zijn doen. Als de **Neptune** er niet gelegen had, waren de vrachtschepen in de val gelopen. En wanneer ze nu kans hadden, een Engels eskader te waarschuwen, zat hij hier in de polderkolonie zelf in de val. Opschieten moesten ze dus aan de overkant met hun deliberaties! Dat getraineer moest uit zijn. Hij zat hier nu al twee volle weken. Uitstel, een langer bestand zou hij niet toestaan.

Dit werd ook niet gevraagd. Na de aankomst van een gevolmachtigde uit het fort Sommelsdijk had er een grote vergadering plaats met alle burgers en schippers.

De gouverneur gaf een somber relaas over de situatie en verzocht de aanwezigen, zich uit te spreken over de eis der brandschatting.

„Wanneer wij hiertoe besluiten," zei hij, „zal ieder naar draagkracht moeten helpen. De vijand zal alles aannemen: geld, goud, zilver, suiker, handelswaren, oud koper, slaven. De normale schuldvorderingen en -afbetalingen worden opgeschort, tot de brandschatting betaald is. Wanneer u ons machtigt, een overeenkomst met de Franse commandant te sluiten, zullen wij alles doen om de plantages en de rivier vrij te krijgen van krijgsvolk en contrôle, zodat het gewone werk weer voortgang kan hebben."

Bij meerderheid verklaarde de vergadering, tot een bijdrage bereid te zijn. Een minderheid, ontevreden met de gang van zaken, en weinig vertrouwen hebbende in de billijke verdeling der lasten over alle inwoners, zei met zoveel woorden: De heren raden en gouverneur moeten het maar weten. Zij dragen de verantwoordelijkheid. Inderdaad. En die was zwaar.

De volgende morgen voeren zes afgevaardigden naar de overkant, huize Meerzorg, om het vonnis voor de nijvere kolonie te vernemen. Een martelgang voor vrije lieden. Daar was de eigenaar van Meerzorg ook bij, de plantagehouder Amsincq, raadsheer. Hij was het. die op de eerste ochtend uit zijn bed geklopt en met vrouw en kinderen het bos in gevlucht was. Nu was zijn mooie woning het hoofdkwartier van de vijand. Met hartzeer keek hij naar de rommel om zich heen. In twee weken was zijn schone erf weinig minder dan een wildernis geworden.

Cassard ontving de heren met Franse voorkomendheid. Bij hem was de heer Le Vasseur, commissaris der Franse marine voor de interest van zijne majesteit Lodewijk XIV. Alle dingen moesten met orde geschieden.

Het loven en bieden kon beginnen. Cassard had het voor het zeggen.

„Ik stel mij voor een contributie, overeenkomend met de inkomsten van deze kolonie in één jaar. Ik heb die gefixeerd op 15000 okshoofden suiker. Dat is, gereguleerd naar de prijs van ¼ stuiver het pond, een bedrag van ongeveer ƒ 750.000"

Het kon schikken! Mijnheer de commandant bleek van alle markten thuis te zijn. Hij had ook niet voor niemendal enige jaren als schipper in deze contreien rondgeneusd, en wist uitstekend, wat Suriname waard was.

15.000 vaten suiker. Het was veel. Maar hij liet het grootmoedig aan de heren over, hoe ze die wilden betalen. Het kon in koopmanschappen, contanten, wisselbrieven, en wat er aan tekort kwam, mocht men eventueel suppleren met slaven, ten prijze van ƒ 350.— het stuk. Om u te dienen, en het is niet lastig te maken. Er waren hier immers slaven genoeg. Het was de Fransen opgevallen.

„En hoeveel tijd geeft u om dit bedrag bij elkaar te krijgen?"

„Veertien dagen."

„Daar zien we geen kans toe."

Twee weken acht ik vol[...]de. Het is in uw belang, d[...] zo spoedig mogelijk vertr[...] Bij overschrijding van de[...] mijn moet u per dag voo[r] onderhoud leveren 15 [...] meel en 2000 pond vlees."

„Maar dat gáát niet, mij[nheer] Cassard. Zoveel voedsel he[bben] wij hier niet."

„Best. Bent u niet in [...] tot deze leveranties in n[...] dan voldoet u de waarde e[...] in geld."

Een moeilijk punt van [...] durige discussie was de v[...] ding door Cassard van de [...] gebrachte schade. Er w[...] veel geroofd en in het on[...] geraakt.

De eigenaars verlange[n] [te]ruggave van wat uw tr[...] weggomen hebben."

„Dat zal gebeuren, voor [...] dat nog mogelijk is. Er zij[n] [na]tuurlijk veel provisiën to[t] onderhoud gevorderd en [ge]bruikt."